13/11/2019

Η εορτή του Αγίου Ιωάννου του Χρυσοστόμου στο Βρυσάκι Ημαθίας

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας

Την Τετάρτη 13 Νοεμβρίου το πρωί ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας κ. Παντελεήμων τέλεσε τη θεία λειτουργία και κήρυξε το θείο λόγο στον Ιερό Ναό Κοιμήσεως της Θεοτόκου Βρυσακίου επί τη εορτή του Αγίου Ιωάννου του Χρυσοστόμου.

ΓΙΑ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΕΣ ΚΑΝΤΕ ΚΛΙΚ ΕΔΩ

Η ΟΜΙΛΙΑ ΤΟΥ ΣΕΒΑΣΜΙΩΤΑΤΟΥ

«Τούς δοξάζοντάς με δοξάσω».

Αὐτή ἡ ὑπόσχεση τοῦ Θεοῦ, τήν ὁποία μᾶς παραδίδει τό πρῶτο βι-βλίο τῶν Βασιλειῶν τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης, ἐπιβεβαιώνεται καί στήν περίπτωση τοῦ

ἑορταζομένου σήμερα ἁγίου καί μεγάλου Πατρός τῆς Ἐκκλησίας μας, τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου, ἀρχι-επισκόπου Κωνσταντινου-πόλεως.

Ἦταν, ὅπως ὅλοι γνωρίζουμε, ὁ ἑορταζόμενος ἅγιος ἕνας ταλα-ντοῦ-χος καί χαρισμα-τι-κός ἄνθρω-πος, μέ θαυμάσιες σπου-δές καί ἀνεξάντλητες ἱκανό-τητες, πού θά μποροῦσε νά κάνει μιά ἐξαιρετική σταδιοδρομία ὡς ρήτορας καί νά δρέψει τίς δάφνες τῆς ἐπίγειας καί ἀνθρώπινης δόξας.

Ὅμως ὁ ἅγιος Ἰωάννης ἔκανε ἄλλη ἐπιλογή στή ζωή του. Ἀπέ-φυγε τή δόξα καί ἀκολούθησε τήν ὁδό τῆς ταπεινώσεως καί τῆς δια-κονίας τῶν ἀνθρώπων. Ἀπέφυγε τίς περίφημες ρητορικές σχολές τῆς ἐποχῆς του, ὅπου καί ὁ ἴδιος εἶχε σπουδάσει, καί προτίμησε τόν ἱερό ἄμβωνα τῆς Ἐκκλησίας καί τόν λαό τοῦ Θεοῦ. Ἀπέφυγε τά σο-φι-στικά τεχνάσματα καί τά ρητο-ρικά σχήματα καί ἐπέλεξε τήν πρά-ξη καί τή φιλανθρωπία γιά χάρη τῶν πτωχῶν καί ἀδικημέ-νων τοῦ κόσμου τούτου. Ἀπέφυγε τήν προσωπική προβολή πού ὁδη-γεῖ στήν ἔπαρση καί στόν ἐγωισμό καί προτίμησε νά ἀποδίδει δόξα στόν Θεό, ὁ ὁποῖος εἶναι ὁ δοτήρ παντός ἀγαθοῦ, εἶναι αὐτός ἀπό τόν ὁποῖο προέρχονται ὅλα τά ἀγα-θά καί ὅλα τά χαρίσματα πού ἔχουμε.

Καί πῶς ἀπέδιδε δόξα ὁ ἅγιος Ἰω-άννης ὁ Χρυσόστομος στόν Θεό; Τήν ἀπέδιδε μέ δύο τρόπους. Ὁ πρῶ-τος ἦταν μέ τή ζωή καί τά ἔργα του. Ὁ ἅγιος Ἰωάννης ὁ Χρυ-σόστομος ζοῦσε ἐφαρμόζοντας στή ζωή του τό θέλημα καί τίς ἐντολές τοῦ Θεοῦ, ὄχι θεωρητικά, ἀλλά πρα-κτικά καί οὐσιαστικά.

Πολλές φορές νομίζουμε ὅτι ἐφαρμόζουμε τίς ἐντολές τοῦ Θεοῦ, ἀλλά αὐτό πού κάνουμε εἶ-ναι μόνο κάτι ἀόριστο καί ἀφηρη-μένο. Νομίζουμε ὅτι ἀγαπᾶμε τούς ἀδελφούς μας, ἀλλά δέν κάνουμε τίποτε γιά νά τούς βοηθήσουμε. Νομίζουμε ὅτι τούς συγχωροῦμε, ἀλλά παραμένουμε στή συγχώ-ρη-ση μέ τά λόγια, ἐνῶ στήν πράξη προσπαθοῦμε νά τούς βλάψουμε. Νομίζουμε ὅτι δέν λέμε ψέμματα μέ τά λόγια μας, ἀλλά κάνουμε τόσα μέ τίς πράξεις μας.

Ὁ ἅγιος Ἰωάννης ὁ Χρυσόστομος ὅμως δέν κήρυττε μόνο τόν λόγο τοῦ Εὐαγγελίου, τόν ζοῦσε μέ ἀκρί-βεια καί συνέπεια καί τόν ἔκανε πράξη στήν καθημερινό-τη-τά του μέ τά καλά του ἔργα, μέ τήν ἀγάπη, μέ τήν ταπείνωση, μέ τήν ὁμολογία τοῦ ὀνόματος τοῦ Θεοῦ, μέ τή φιλανθρωπία καί τήν ἐλεη-μοσύνη. Ἔτσι μέ ὅλα αὐτά τά ἔργα γινόταν ἀφορμή νά δοξάζεται, διότι οἱ ἄνθρωποι δοξάζουν τόν Θεό, ὅταν βλέπουν τά καλά μας ἔργα, ὅπως μᾶς βεβαιώνει ὁ ἴδιος ὁ Χριστός λέγοντας: «οὕτω λαμ-ψάτω τό φῶς ὑμῶν ἔμπροσθεν τῶν ἀνθρώπων, ὅπως ἴδωσιν ὑμῶν τά καλά ἔργα καί δοξάσωσι τόν πατέρα ὑμῶν τόν ἐν τοῖς οὐ-ρανοῖς».

Ἐκτός ὅμως ἀπό τή δοξολογία τοῦ Θεοῦ πού προκαλοῦσε μέ τά ἔργα του ὁ ἅγιος Ἰωάννης ὁ Χρυ-σόστομος δέν ἔπαυε ποτέ νά δοξο-λο-γεῖ καί ὁ ἴδιος ἀκατάπαυστα τόν Θεό γιά ὅ,τι συνέβαινε στή ζωή του, καί γιά τίς εὐλογίες καί γιά τίς δυσκολίες πού ἀντιμετώπιζε· δέν παρέλειπε νά εὐχαριστεῖ καί νά δοξάζει τόν Θεό λέγοντας «δό-ξα τῷ Θεῷ πάντων ἕνεκεν».

Αὐτή τή φράση τῆς δοξολογίας τοῦ Θεοῦ ἐπαναλάμβανε ὁ ἅγιος Ἰωάννης ὁ Χρυσόστομος ἀκόμη καί στίς πιό δύσκολες στιγμές τῆς ζωῆς του, ὅταν ὑπέμενε

τίς κακου-χίες καί τίς ταλαιπωρίες τῆς ἄδι-κης ἐξορίας στήν ὁποία τόν κατα-δίκασε ἡ κακία τῆς αὐτοκράτειρας Εὐδοξίας, τήν ὁποία ἤλεγξε ὁ ἅγι-ος γιά τή συμπεριφορά της, δο-ξά-ζοντας ἔτσι σέ ὅλη του τή ζωή ἔργῳ καί λόγῳ τόν Θεό, ὁ ὁποῖος κατά τήν ὑπόσχεσή του τόν δόξα-σε καί τόν δοξάζει καί στή γῆ καί στόν οὐρανό.

Ἄν ἐμεῖς, λοιπόν, ἤλθαμε σήμερα γιά νά τιμήσουμε τόν μεγάλο αὐ-τόν ἱεράρχη τῆς Ἐκκλησίας μας, τόν ἅγιο Ἰωάννη τόν Χρυσόστομο, ἄς διδαχθοῦμε ἀπό τή δική του δο-ξολογία πρός τόν Θεό. Ἄς προσπα-θοῦμε νά δοξάζουμε καί ἐμεῖς μέ τά ἔργα μας καί μέ τή ζωή μας τόν Θεό· ἄς προσπαθοῦμε νά δείχνου-με μέ τή συμπεριφορά μας ὅτι εἴ-μαστε ὄντως μαθητές τοῦ Χριστοῦ, καί ἄς μήν γινόμαστε αἰτία ἀντί νά δοξάζεται νά βλασφημεῖται τό ὄνομα τοῦ Θεοῦ.

Καί ἀκόμη ἄς συνηθίσουμε νά εὐ-χαριστοῦμε καί νά δοξάζουμε τόν Θεό γιά ὅσα μᾶς χαρίζει ἀλλά καί γιά τούς τυχόν πειρασμούς πού ἐπι-τρέπει νά μᾶς ἐπισκεφθοῦν. Ἄς συνηθίσουμε νά ἐπαναλαμβάνου-με καί ἐμεῖς τή δοξολογία τοῦ ἁγίου Ἰωάννου «δόξα τῷ Θεῷ πάντων ἕνεκεν». Καί νά εἴμεθα βέβαιοι ὅτι ὁ Θεός πού ἀνταμείβει πά-ντοτε τίς εὐγνώμονες ψυχές, πού ἀνταμείβει πάντοτε ὅσους τόν εὐχαριστοῦν καί τόν δοξάζουν, δέν θά ἐγκαταλείψει καί ἐμᾶς, ἀλλά θά μᾶς δίδει πλούσια τήν εὐλογία του.

Τότε πράγματι θά τιμοῦμε τόν ἅγιο, τότε πράγματι ἡ προσέλευσή μας στόν ναό θά ἔχει κάποια οὐσία, ὅταν καί αὐτή τή στιγμή ἀκόμη πάρουμε τήν ἀπόφαση ὅτι ἀφενός μέν μέ τή ζωή μας θά δοξάζουμε τόν Θεό καί ἀφετέρου ὅτι ὅ,τι καί νά μᾶς συμβαίνει στή ζωή μας, καί χαρές καί λύπες καί ἀτυχίες καί εὐτυχίες, πάντοτε θά τόν εὐχαριστοῦμε μέ τό «Δόξα τῷ Θεῷ πάντων ἕνεκεν».Καί νά εἴμεθα βέβαιοι ὅτι πάντοτε θά ἔχουμε αὐτή τή χάρη καί τήν εὐλογία τοῦ Θεοῦ πού εἶχε ὁ ἅγιος Ἰωάννης ὁ Χρυσόστομος σέ ὅλη του τή ζωή, καί στίς δοκιμασίες ἀλλά καί στίς χαρές, τίς ὁποῖες εἶχε ὅταν διακονοῦσε τό ποίμνιό του. Ἔτσι πράγματι θά τόν τιμήσουμε καί θά ἔχουμε τήν εὐλογία του. Ἀμήν.